WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 33 17 AUG. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

KWIK, Kwek en Kwak hebben na de vakantie op school nieuwe tafeltjes en stoeltjes gekregen. Of ze het leuk vonden? Nou, eerst wel. Ter ere van de vernieuwing stond er op elk tafeltje een vaasje met bloemen en kregen alle kinderen 'n kopje chocolade met een plakje koek. En dat was natuurlijk een geweidig feest. Maar toen na een paar dagen de bloemetjes verwelkt waren an het nieuwe er 'n beetje af was, waren Kwik, Kwek en Kwak er helemaal niet meer zo blij mee! „Bah, we moeten nu zo netjes en voorzichtig zijn. Er mag geen krasje op de verf komen, want dan moeten we een dubbeltje betalen. Er is geen lol meer aan om naar school te gaan." „We moeten er wat op zien te vinden," vond Kwik. „Ja, natuurlijk," zei Kwek. „Jongens ik weet wat," zei Kwak. „Als we nou 'ns een stuk plastic over onze tafeltjes en stoeltjes spannen, kunnen wa weer met onze ellebogen op de tafeltjes leunen en hoeven we niet zo ijselijk stil meer te zitten." — „Goed idee," vonden Kwik an Kwek.

De volgende dag kwamen ze alle drie met een groot stuk plastic op school en dat spanden ze over hun stoeltjes en tafeltjes. Even later kwam tante Katrien binnen. „Goeiemorgen, kinderen," zei za opgewekt. Toen de les een tijdje aan de gang was, vroeg tante Katrien opeens: „Waarom zijn jullie zo onrustig, Kwik, Kwek en Kwak? Jullia moeten stil zitten, anders beschadigen jullia de stoeltjas en tafeltjes." „Kwik, Kwek en Kwak knipoogden stilletjea tegen elkaar en bleven onrustig. Toen werd tante Katrien boos. „Wat mankeert jullie? Vinden jullie het dan niet erg om dubbeltjes te moeten betalen? Zit still en doe die ellebogen van tafel!"

„Maar, tante Katrien, we beschadigen de stoeltjea en tafeltjes heus niet. Dat kunnen we niet eens, kom zelf maar kijken."

Boos stapte tante Katrien op de jongens af. „En wat is dat dan?!" Ze wees op de punalses waarmee het plastic aan het hout was geprikt.

„O!" riepen de jongens en verschoten van schrik van kleur. „We hebben helemaal niet aan de gaatjes gedacht!"

En de volgende dag liepen een triests Kwik, Kwek en Kwak met hun spaarpotjes naar school. „Voor elk gaatje een dubbeltje," had tante Katrien gezegd.

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 33

Dit leuke vrouwtje bestaat bijna geheel uit letters. In totaal zijn het er zes. Om sommige letters op te sporen, moet je het plaatje wel om en om draaien. Heb je alle letters gevonden, dan probeer je er een woord van te vormen, dat je heel, heel bekend in de oren klinkt. Je zou ook kunnen zeggen: het is de naam van het vrouwtje dat je hier zo vrolijk goedendag wuift, maar dan schiet je natuurlijk in de lach. Schrijf het woord dat de oplossing vormt van dit puzzelvrouwtje, op een briefkaart en stuur die vóór 22 augustus 1963 als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam; als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Duidelijk je naam en adres op de kaart zetten en links (adreszijde) in de bovenhoek vermelden „Oplossing 33". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

AUKJE KLAASSENS, FDXHOL. Je vriendinnetje is nu wel weer helemaal beter, hè, Aukje? Jij bent dus een trouw Duck-lezeresje. En je broers en zusters? Vinden die **Donald Duck** ook een leuk blad? Doe ze de groeten maar en tot schrijfs!

JAN DIK, APELDDDRN. Heb je weer 'n prettige vakantie? Kwik, Kwek en Kwak wel, hoor. Iedere avond komen ze pikzwart en met gescheurde kleren thuis. Maar ze hebben plezier en jongens moeten kunnen ravotten.

ENNY SCHLAGHECKE, DE STEEG. Sjonge, wat had jij een mooi paasrapport. Was je overgangsrapport ook zo mooi? Nou, je ziet, dat er een plaatsje voor je overgeschoten is. Vind je dat leuk? Je hebt wel een poosje moeten wachten.

ONS ZIEKENLIJSTJE STAAT OP PAG. 25.

WIEPKD BONDER, WINSCHDTEN. Wat een feest is het geweest bij jullie, zeg! Als ik dat van te voren geweten had, was ik vast even komen kijken. Hou me maar goed op de hoogte van alle feesten. Doe je de groeten terug aan je klas?

Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam; of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Jullie brieven zijn altijd van harte welkom. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Dam Donalds Brievenbus.** Daaag!

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van de wekelijkse prijsvraag van **Dooald Duck** no. 26 zijn:

1e prijs: horloge: H. Fokkink, **Exel C 19A, post Lochem.**

2e prijs: vier-kleuren ballpoint: R. Boelens, Kerklaan 38, **Doorwerth.**

3e prijs: tafeltennisspel: W. Luiken, **Hoogwoud;** W. en A. M. v. Westen, **Middelburg;** J. W. Lokhorst, **Voorthuizen;** M. Bierens, **Venray;** H. Kerkvliet, **Den Haag;** M. en B. Kall, **Zwaag;** S. Lanser, **Sliedrecht;** J. Dierckx, **Mechelen (Blg.);** H. Wolthuis, **Sappemeer;** W. v. d. Berg, **Badel.**

Doosje postpapier: J. Rijntjes, **Utrecht;** K. Appelo, **Uden;** Frans Braam, **Amsterdam;** O. Leinweber, **Vught;** G. Langenburg, **Holten;** Rini Koppenhol, **Den Helder;** J. Claes, **Beezel (Blg.);** W. Stroetinga, **Norg;** I. v. d. Brink, **Arkel;** M. v. Noortwijk, **Bilthoven;** L. Wijnen, **Eijsden;** H. Wassenaar, **Den Burg (Texel);** R. v. Krimpen, **Krimpen a. d. Lek;** B. Albrecht, **Amstelveen;** H. Jolink, **Zutphen;** L. Hessing, **Rotterdam;** I. de Wit, **Haagkarspel;** Eeltje Sixma, **Wommels;** A. de Haan, **Middenmeer;** R. v. Loon, **Arnhem.**

Da oplossing van prijsvraag no. 31 is: **BRUSSEL.**

WALT DISNEY'S
Donald Duck
Iedere dag kun je Donald in het park van Duckstad zien jojo-en! Ook vandaag!
Hihi... ik zou hier steeds mee door kunnen blijven goon! Ik krijg er maar niet genoeg van!
Hé, wat vreemd! Ik heb het gevoel dat iemand me in 't oog houdt!
Jo, hoor, het is zo! Wat een onbeleefde kerel is dat, om zo naar me te loeren!
Help! Door is er nog een!
Oei! Het kriaelt hier van de spionnen!
Help, agent! Er zitten almaar onguur uitziende kerels achter me aan!
O ja?
D.D.*87-631

Goedendag, professor Pienter... doctar Dorremans... en generaal Streber, hae is 't met u?
Uitstekend, agent!
Goeiedag, meneer!
Lekker weertje voor een lancering, niet?

M-maar deze kerels hebben 't op mij gemunt!

We hebben je al wekenlang gadegeslagen!
Jij bent nou precies de man die onze raket moet besturen!
We zijn van het Duckburgse instituut voor ruimte-onderzoek!
Sjange! Moor waarom ik?

Zijn er dan geen knappere eenden die meer ervaring hebben?
Dat is juist de moeilijkheid... Alle ervaren testpilaten zijn veel te knap voor dit karweitje

Zij zouden zich heel erg gaan vervelen tijdens hun ruimtereis, maar zo'n simpele ziel als jij zal het wel uithouden!
O, nou... eh... bedankt, haar!

Omdat je je dagen achter elkaar met een jojo kunt vermaken zul je je tijdens een lange ruimtereis net zo gelukkig voelen als in dit park!
Eh... hebben andere lui dan geen liefhebberijen die ze onderweg kunnen uitleven?

Pooh! Alle onderen die we andervraagd hebben, willen alleen maar tennissen, kegelen en paardrijden!
En zulke liefhebberijen kun je er in een raket niet op na houden!
Eh... wooram moet die reis gemaakt worden?

(Snif!) Om te zien of je een spoor van onze gaeie vriend, professar Kluizenaar, kunt vinden! Een jaar geleden ging hij een praefvlucht maken, maar hij is nog steeds niet terug!

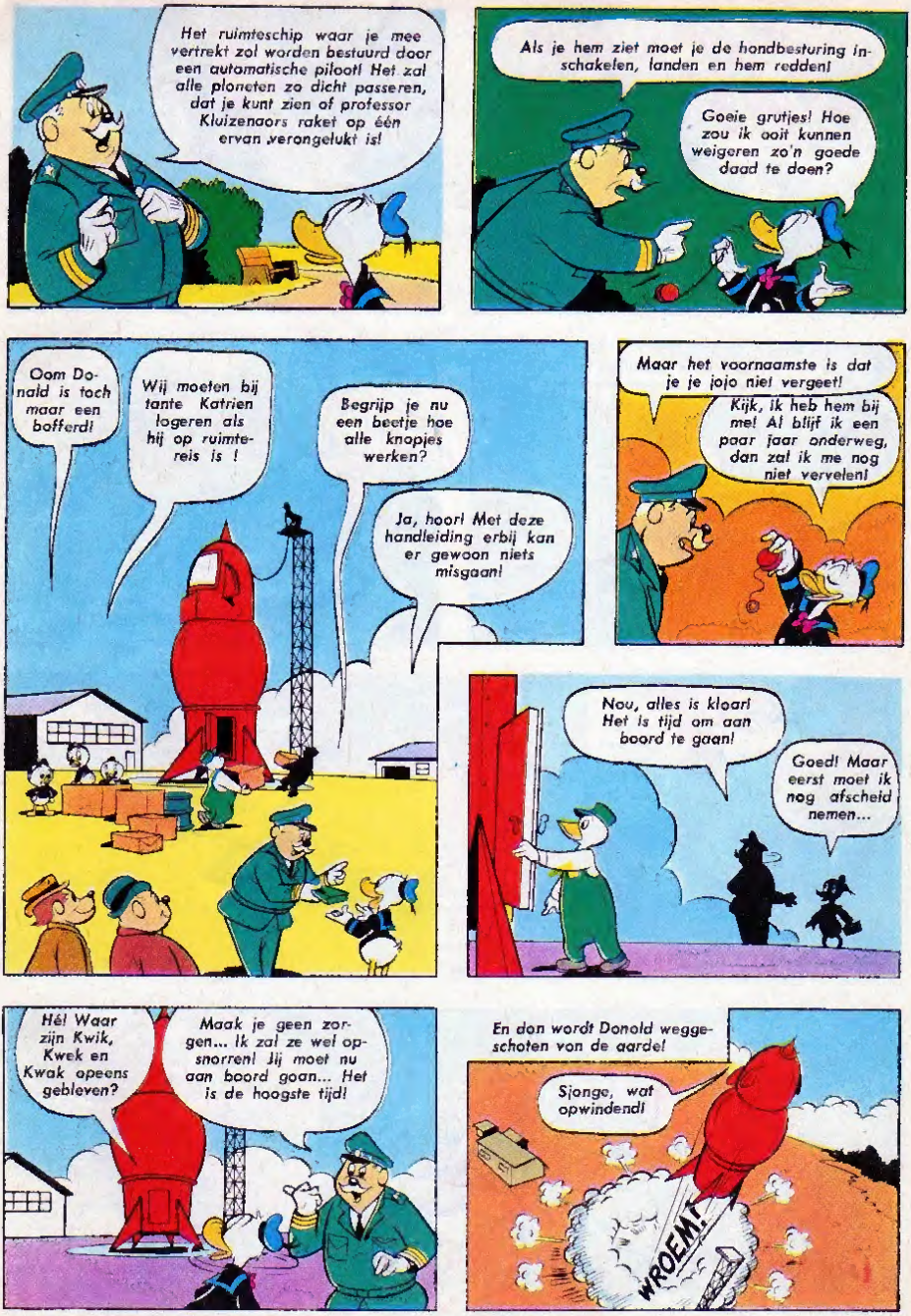
Het ruimteschip waar je mee vertrekt zal worden bestuurd door een automatische piloot! Het zal alle planeten zo dicht passeren, dat je kunt zien of professor Kluizenaars raket op één ervan verongelukt is!
Als je hem ziet moet je de handbesturing inschakelen, landen en hem redden!
Goeie grutjes! Hoe zou ik ooit kunnen weigeren zo'n goede daad te doen?
Oom Donald is toch maar een bofferd!
Wij moeten bij tante Katrien logeren als hij op ruimtereis is!
Begrijp je nu een beetje hoe alle knopjes werken?
Ja, hoor! Met deze handleiding erbij kan er gewoon niets misgaan!
Maar het voornaamste is dat je je jojo niet vergeet!
Kijk, ik heb hem bij me! Al blijf ik een paar jaar onderweg, dan zal ik me nog niet vervelen!
Nou, alles is kloar! Het is tijd om aan boord te gaan!
Goed! Maar eerst moet ik nog afscheid nemen...
Hé! Waar zijn Kwik, Kwek en Kwak opeens gebleven?
Maak je geen zorgen... Ik zal ze wel opsnorren! Jij moet nu aan boord gaan... Het is de hoogste tijd!
En dan wordt Donald weggeschoten van de aarde!
Sjonge, wat opwindend!
WROEM!

BOEM!
Daar gaat de eerste trap!

BOEM!
Zo, en van nu af aan zal er wel niet veel meer te beleven zijn!

Ik zal de tijd maar eens verdrijven met mijn jojo, daarvoor ben ik aangenomen!

KNAP!
Help! En ik heb er niet aan gedacht een reservetouwtje mee nemen!

Iedereen weet dat je met een jojo waaraan een touw met een knoop zit, haast niet kunt jojo-en!

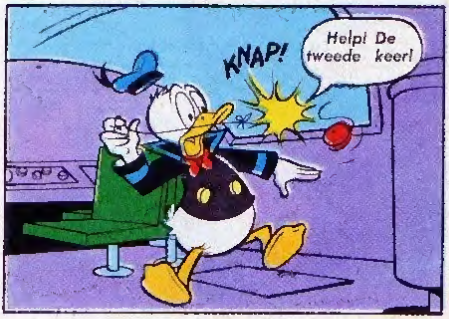
KNAP!
Help! De tweede keer!

Hallo, oom Donald... we houden zóveel van u en van ruimteschepen, dat we ons maar hebben verstapt!
Nee! Dit is toch het toppunt!

Als ik al die tijd opgesloten moet zitten met drie jonge eenden en een kapotte jojo word ik stapeldol! Kwaak! Kwaak! Kwaak!

En intussen, op aarde...
Kwaak! Brr! Gr! Bah!
Hmm! Hij heeft het nau al te pakken!

Lieve help! Ik wou dat we ons nog verder van hem kanden verstoppen!

Eh... alstublieft, oom Donald... misschien vindt u het wel leuk am een kijkje in de ruimte te nemen!
Vooruit dan maar... we zijn anders nog helemaal niet in de buurt van een planeet!

Helpie! Ik zie een aude, blikken bus!

Wat betekent dat?... Een af ander flauw grapje?
Daar kunnen wij tach niets aan daen? Het is 'n heel gaeie telescaap!

Gaeie grutjes! Kijk eens wat er op ons afkamt?

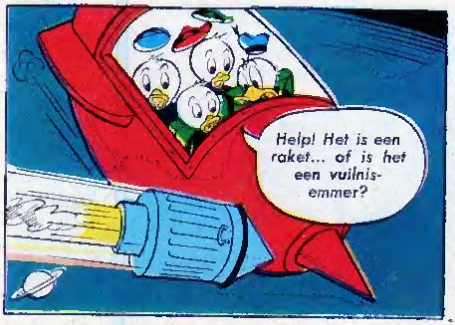
Help! Het is een raket... of is het een vuilnis-emmer?

BENG!

W-we zweven! Er is opeens geen zwaartekracht meer!
Dat komt omdat de neus stuk is!
Al onze zuurstof ontsnapt!

Waarom heb ik jojo-en ook altijd zo leuk gevonden?
Waarom zijn we zo dom geweest om ons te verstoppen?

Ik zal proberen de zuurstof even snel aan te voeren als ze uit het ruimteschip ontsnapt!
Help! We zijn uit de koers geraakt... kijk!
S-S-S-S-

We zullen op die planeet te pletter vallen!

Op welke bladzij staat ook al weer hoe een raket moet landen?
U kunt beter opschieten... we hebben geen tijd meer om dat allemaal precies na te kijken!

Ik heb 't... Als ik deze hendel overhaal minderen we vaart!

KRAK!

De planeet heeft onze val gebroken!
Maar hij heeft onze raket ook gebroken!
Wat gaan we nu doen, oom Donald?
We zullen nog heel lang en ongelukkig leven op een volslagen onbekende planeet!

W-wat moeten jullie hier?
Aha! U bent de verloren geraakte professor Kluizenaar, neem ik aan?
We wilden u komen redden... maar nu zitten we in hetzelfde schuitje als u!

Verloren geraakt? Ik ben hier met doel!
Wat? En uw vrienden hebben ons gestuurd om u te redden!

Nou, het spijt me erg dat ze zich zorgen over me maakten, maar toen ik dit tropische eiland in de lucht had gevonden besloot ik er te blijven!
Ja... het is wel een mooie planeet!

Eh... weet u ook iets af van een vuilnisemmer die als een raket tegen ons is aangevlogen?
O, dus daarom is hij niet van zijn reis teruggekomen!

Een vuilnisemmer die op reis is?
Jal Ik zal u eens laten zien hae ik mijn planeet schoon houd!

Ziet u wel? Ik heb er een hekel aan om za'n mooi plekje te bevuilen en daarom deponeren deze raketten al mijn rommel in de ruimte! Ik haal ze met afstandsbediening terug!
Eh... maar bent u dan niet bang dat uw brandstof zal opraken?

Nee, want ik schat dat er in de grote raket meer dan genoeg brandstof zit om de kleine raketbussen nog honderd jaar te kunnen bevoorraden!

Professor... u hebt vandaag een paar nieuwe buren gekregen!
Nou... ik geloof dat we geen keus hebben! Wij zullen ook moeten blijven!

Maar het leven op een eiland in de lucht valt niet mee voor Donald...
Gaeie grutjes! Zonder mijn joja verveel ik me dood!

Ik moet zien dat ik me met iets anders bezig hou... bergen beklimmen bijvoorbeeld!

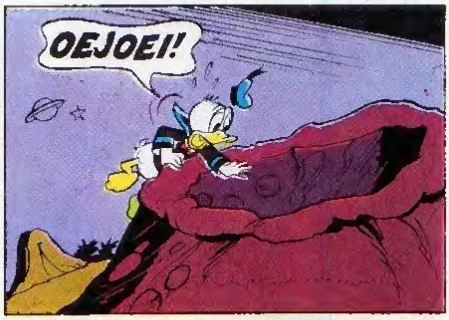
OEJOE!!

Hmm! Daar zou ik niet graag in vallen!

Oei! Ik heb iets aan het rollen gebracht, geloof ik!
O-R-R-EUN!

KA-BOEM!
Help! Ik wilde die stenen er niet in laten rollen! Laat iemand iets doen!
Kijk ns! Er komt hete lava uit stromen!
Lieve help! Dan zijn die stenen natuurlijk door de korst van de krater-bodem heengeslagen!
R-R-EUW!

Hé! Daar de hitte barsten die keien!
KRA-AAK!

PIEP!
Help! Het is een ei... en kijk ns wat er uit komt!

Heel (slik!) interessant! Een uitgestorven beest heeft die eieren lang geleden gelegd... er was alleen hitte voor nodig om ze uit te laten komen!
Stroks wemelt het hier van die draakjes!
Laten we er met uw raket vandoor gaan, professor!

Dat kan niet! Ik heb de motor ervan uit elkaar gehaald om raketbussen te maken!

Laten we dan met die vuilnisemmers vertrekken! We mogen nu niet al te kieskeurig zijn!
Nou, het zal wel dringen worden, maar het kan natuurlijk wel!!!

Ik zou er ook nog graag bij willen!
Ik zal de raketbaan op de aarde richten!

De lonten zijn aangestaken... klaar voor de start!
KLENG!

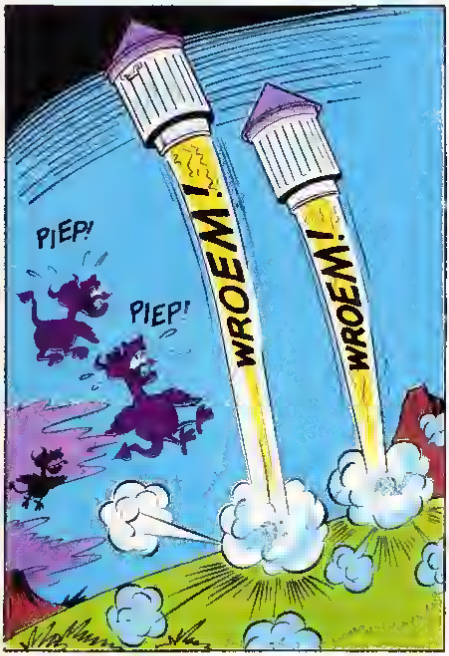
PIEP!
PIEP!
WROEM!
WROEM!

Zit u makkelijk, oom Donald?
Ik voel me net een sardientje... maar dat voel ik me liever dan drakevaer!

En terug op aarde...
Nou, ik heb wel geleerd dat het nergens beter is dan op de aarde!
Ja, ik ook! En van nu af aan zal ik wel heel erg uitkijken!

Uitkijken? Uitkijken waarvoor, oom Donald?
Uitkijken dat ik mijn liefhebberij wat voorzichtiger bedrijf!

En zo...
Ik voel me veel geruster als niemand weet dat ik aan 't jatja en ben!
Wat een mop!
Kom mee, dan gaan we onze belevenissen aan een krant verkopen!

'T KOMT ALTIJD UIT

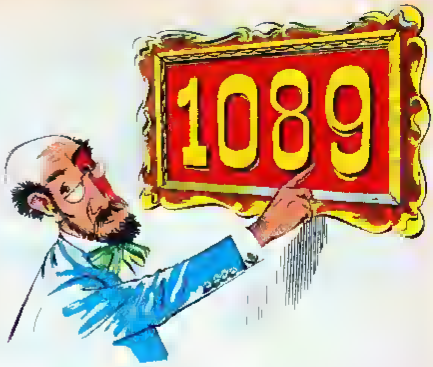

WELK getal, samengesteld uit drie cijfers, we ook nemen, steeds weer kunnen we, door één zelfde handelwijze toe te passen, één van deze drie uitkomsten krijgen: 1089 — 198 — 0 Dit moet je achtereenvolgens doen:

1. het gekozen getal opschrijven, bijv. 412
2. hetzelfde getal omdraaien. 214
3. getallen van elkaar aftrekken: 198
4. verschil omdraaien en eronder zetten: 891
5. nu laatste twee getallen optellen: 1089

Weer een verrassend rekenkunstje voor een feest!

* * * * * *

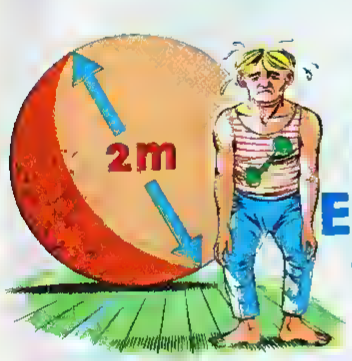

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

EEN LICHT BALLETJE?

Veronderatel eens dat we een bal van kurk hebben met een middellijn van 2 meter, dus net iets groter dan een gemiddelde man. Zou nu zo'n bal ondanks zijn grootte nog te tillen zijn door een sterke man of in het uiterste geval door een gewichtheffer? Wat denken jullie? We zullen eens zien. Een stuk kurk in de vorm van een kubus met zijden van 1 x 1 meter heeft als inhoud 1 kubieke meter. Een zelfde hoeveelheid water weegt 1000 kilogram. Daar water viermaal zo zwaar is als kurk, zal dus de kubus 250 kilogram wegen. Onze kurken bol heeft echter een inhoud, die ruim viermaal zo groot is als die van de kubus. De bol zal dus ook meer dan viermaal zoveel wegen, dus beslist meer dan 1000 kilo. Dit gewicht kan geen mens op aarde met eigen kracht omhoogbrengen, geloof dat maar!

KNIKKEREN OP Z'N CHINEES

TREK een cirkel op de grond en leg middenin een knikker. Roep jij nu bijv. „oostenwind", dan moet je tegenspeler hinkend de knikker in oostwaartse richting wegschoppen. Lukt hem dit, dan heeft hij 1 punt. Mislukt het, dan krijg jij een punt. Je vriendje legt nu een tweede knikker midden in de cirkel. Hiermee moet hij de eerste proberen te raken. Het wegschoppen hoeft nu niet hinkend. Is het raak, dan heeft je vriendje 2 punten verdiend en mag hij met dezelfde knikker nogmaals uit het midden van de cirkel spelen. Mislukt het echter, dan krijg jij de 2 punten en ben je meteen aan de beurt om te proberen met jouw knikker de eerst gespeelde te raken. Je speelt eveneens uit het midden van de cirkel en hoeft er niet bij te hinken. Heeft ieder bijv. drie beurten gehad, dan tel je de punten op. Wie de meeste heeft, is winnaar.

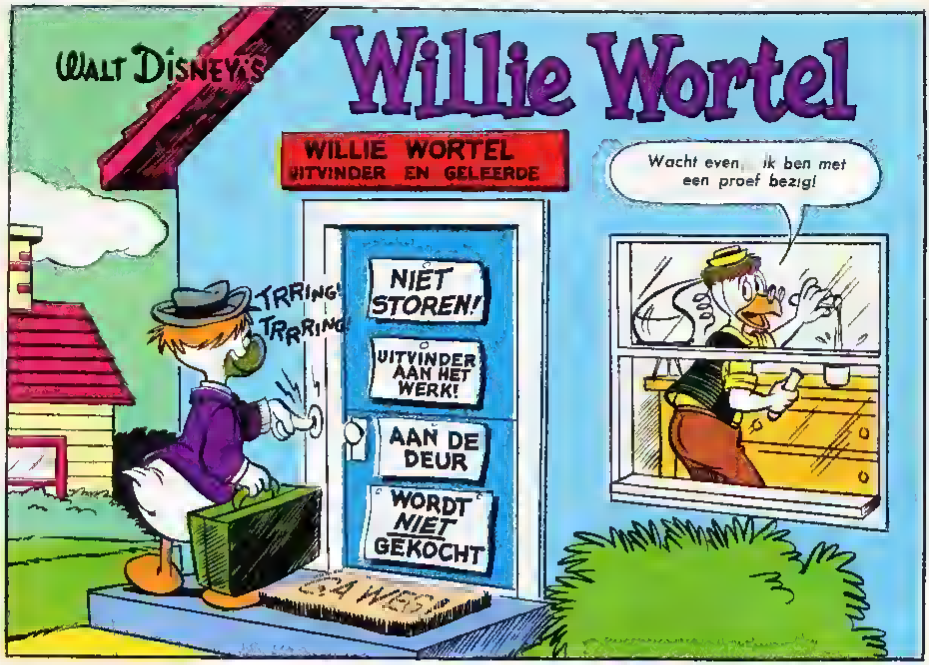
WALT DISNEY'S
Willie Wortel
WILLIE WORTEL
UITVINDER EN GELEERDE
TRRING TRRING
NIET STOREN!
UITVINDER AAN HET WERK!
AAN DE DEUR
WORDT NIET GEKOCHT
Wacht even... ik ben met een proef bezig!

Help! Door dat bellen werd ik afgeleid en heb ik per ongeluk twee bombastische stoffen bij elkoor gegoten!

Zo'n hoast hoef je nou ook weer niet te maken!
BOEM!

Kijk... hier heb ik een borstel die zo ongeveer alles kan schoonmaken!
Wat?! Bent u een handelsreiziger? Hoe durft u ondanks of die bordjes bij me oon te bellen?

O, ik let nooit op bordjes... als ik dat deed, had ik geen werk meer. Voor maar 39 cent...
En nu is het uit met mijn geduld!

Jo, ik ben van plan strenge maatregelen te nemen tegen verkopers die me in mijn werk komen storen!
BENG!
VERKOCHT!

Ik moet iets uitvinden waarmee ik alle opdringerige figuren van de deur kan houden!

Uren gaan voorbij...
PING! PONG!
TINK! TINK!
KLENG! KLENG!

... en eindelijk...
(Zucht!) Het zit niet in me om iets onoordigs uit te vinden!

Mijn uitvindersknabbel helpt me alleen maar om gaele dingen te bedenken en anders niets!
KRRT! KRRT!
AUTOMATISCHE RUGGE-KRABBER
HOOG
LAAG

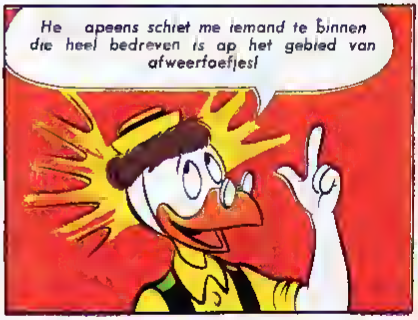
He apeens schiet me iemand te binnen die heel bedreven is op het gebied van afweertoefjes!

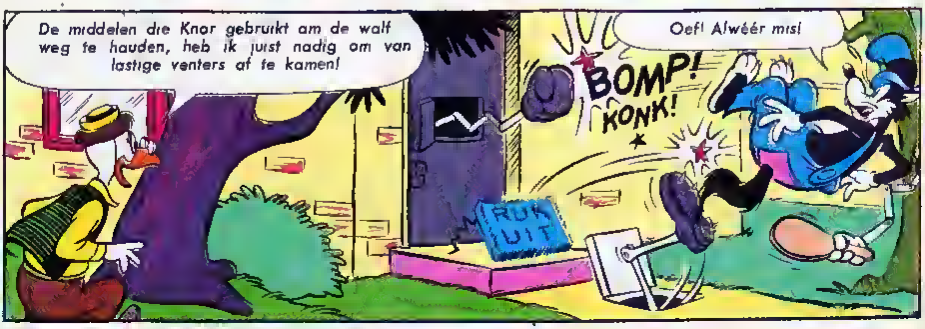
De middelen die Knor gebruikt om de wolf weg te houden, heb ik juist nodig om van lastige venters af te komen!
Oef! Alweêr mis!
BOMP!
KONK!
RUK UIT

Natuurlijk! Dat wil ik graag voor je in orde maken!
Maar handels reizigers zijn niet net zo brutaal als de Grote Boze Wolf!
Ze moeten wel flink aan gepokt worden, maar niet hardhandig!
Er zit een hoop vulling in de boks-handschoenen!
En zo..
Als iemand het nu nog in z'n hoofd haalt om op de bel te drukken zal hij weer gauw vertrokken zijn!
En ik weet zeker dat alleen venters niet op de bordjes letten!
NIET BELLEN
GA WEG!
SCHIET OP!
KSST!
NIET STOREN!
Later...
Hmmmm!
Hihi! Voor ik aan het werk go, moet ik eerst zien hoe de bel werkt!
NIET BELLEN
GA WEG!
NIKS NODIG!
NIET STOREN!
BELLEN
GA WEG!
Ja, man, eigen schuld! Je kunt toch wel lezen? Hihi!
Omdat je me dit geleverd hebt, krijg je de beloning niet!
KSST!
BONK!
BOEMP!
KLETS!

Een keer per jaar kiest de vereniging van deur-aan deur verkopers haar gemakkelijkste.. eh, beste klant uit en die ontvangt dan als dank daarvoor een prachtige beker vol met geld!
Hi heb ik die gewonnen?
Ja, maar we hebben altijd het recht om op onze keuze terug te komen... en dat gebeurt in dit geval dan ook! Tobé!
Er zat misschien wel meer dan honderd gulden in die beker!
Dat zou genoeg geweest zijn om van dit oude gevat een modern laboratorium te maken!
BOMP
Vort! Weg met die nutteloze, geldontfutselende afweerfoefjesrammelzaal!
KONK!
Maar met het uit de weg ruimen van die afweermiddelen ben ik er nog niet! Ik zal nog een stapje verder gaan
En dus
LEUK, DAT U KOMT!
Hihi! Als ik volgend jaar de beloning wil winnen moet ik alles doen om de verkopers zo hartelijk mogelijk te ontvangen!
AAN DE DEUR WORDT GRAAG GEKOCHT!
WELKOM

In het land van Kierewiet vliegt 's nachts een raar spook door de lucht, dat de mensen bang maakt en hun geld afpakt. Sjeik Felicio (als plaatsvervanger voor de echte sjeik) heeft het daardoor erg moeilijk, maar Pipo komt te hulp. Eerst wordt onze clown bij zijn aanvallen op het spook telkens ontvoerd, maar tenslotte slaagt hij erin — samen met het knechtje Poef — 'n gedeelte van het spookgeheim op te lossen. Ze vinden 'n verborgen schuurtje, waar het tapijt en de werktekening liggen. Het spook Oh Boeboe is een knutselwerkje van de nare Kalliefs Omar en Kassa!

15 TEGEN-MAATREGELEN

„HET zit knap in elkaar," mompelt Pipo, terwijl hij het vliegende tapijt aan alle kanten bekijkt. „Jammer dat Omar en Kassa het voor akelige doeleinden gebruiken. Zulke appelflappen zouden beter plezier met zo'n mooie uitvinding kunnen maken in plaats van zulke spookvoorstellingen te geven. Over een paar uur is het nacht, ik denk vast dat Kalief Omar om twaalf uur weer zo'n spook-show wil geven. Wacht eens eventjes, we kunnen de zaak nog grappiger maken als we een kleinigheid aan dit kleedje veranderen! Eens kijken of ik iets in m'n zak heb, wat voor dit doel geschikt is!"

Pipo begint in zijn jaszakken en broekzakken te rommelen en als je ooit een echte clown bezig hebt gezien, dan weet je dat er in zulke jas-broekzakken de zonderlingste voorwerpen zitten. Pipo haalt achter elkaar uit zijn zak: vijf klaptoeters, een fietshel, een fles zeepsop, tien hallonnetjes, een tijgerstaart, een pak vogelzaad en een klein busje! „Aha!" roept Pipo. „Dit busje is net wat we nodig hebben! Wat hierin zit is heel geschikt om in de brandstof te doen van een vliegend spooktapijt!" Poef begint te hikken van de voorpret, terwijl Pipo zijn plannetje uitvoert. Even later sluipen ze het hol uit en gaan het paleis in. Pipo maakt vlug een afdruk van de geheime deursleutel, laat Poef de echte sleutel terug stoppen in de jas van Kalief Omar (die gelukkig niets gemerkt heeft) en stuurt Poef dan naar bed!

„Niets aan te doen," zegt hij. „Kleine krielen als jij moeten slapen om flink te groeien. We hebben een reuze drukke dag achter de rug met al die roversbenden en wervelstormen en geheim-holen, je moet nodig uitrusten, Petra is trouwens ook al naar bed." Pipo brengt Poef terug naar Prinses Fatamina en Poef kruipt een beetje boos in bed, hij was er zo graag bij geweest die nacht om twaalf uur als Oh Boeboe zijn vliegtocht weer zou maken.

Om kwart voor twaalf nodigt Pipo zijn vriend Felicio en Mammaloe uit. „We gaan naar de hoogste toren, geacht publiek," zegt hij. „Daar kun je zien wat je nog nooit hebt gezien, let maar op!" — „Maar Pipo," zegt Mammaloe, „het is toch heel dom om nat op die hoge toren te gaan zitten, waar dat griezelspook altijd omheen vliegt met z'n enge geschreeuw! Je bent daarvandaan zelf al tweemaal ontvoerd, Pipo, en dat is heel vermoeiend!" Maar Pipo zegt dat er dit keer geen gevaar te vrezen is en dus klimmen ze alle trappen op en zitten om vijf voor twaalf keurig eerste rij op een bankje op de komst van Oh Boeboe te wachten.

„Nou meneer Popi," zegt Felicio, „dit lijf heeft het dus toch goed geraden. Hij dacht in zichzelf als meneer Popi komt, zal het vliegspook-ding wel overwonnen worden, hoor! Hela, ik hoor iets, is hij daar al?" Maar het geritsel komt achter onze vrienden vandaan en als Pipo zich omdraait en een witte figuur in het schemerduister ziet opduiken, moet hij even hikken van schrik. Heeft het spook de list doorzien en komt het nu van een andere

Pipo in het Land van Ooldag

geschreven door
WIM MEULDIJK

illustraties van
JAN WESSELING

kant? „Het is de kleine Poef," zegt Mammaloe, „met zijn witte pyjama aan. Pipo wat sta je te gapen!"
„Nou is die rakker toch uit zijn bedje gekomen," bromt Pipo. „Kleine nieuwsgierige krent! Nou ja, het is nu te laat om hem weer naar bed te brengen, het spook kan ieder ogenblik verschijnen!" Dat klopt precies, want op hetzelfde ogenblik klinkt het bekende gegier in de verte en de witte schim van Oli Boehoe verschijnt boven de daken. „Pipo," zegt Mammaloe, „die engerd komt recht hier naartoe! Weet je zeker dat het geen kwaad kan, of mag ik toch vrijuit bibberen?"
„Geacht publiek" zegt Pipo „maak je geen zorgen, dit wordt een vrolijk stuk! Ogen open en kiezen op elkaar. U gaat een grappig wereldwonder aanschouwen!"
Eerst is het nog niet grappig, met vuurschietende ogen en luid bierrend maakt Oli Boeboe zijn eerste rondje om de toren. „Oeioei!" jammert hij uit de lucht. „Bibber en beef! Hier is Oli Boeboe, oeioei! Leg goud op je torens mensen, Oli Boeboe heeft honger in goud en edelstenen! Gehoorzaam, gehoorzaam, anders zal ik heel Kierewiet opzuigen en weggooien in de grote zoutzee! Oeioei!" — „Nounou," zegt Felicio, „wat heeft dat griezeltje weer een preats vanavond, komt er nog meer, meneer Popi?" — „Opgelet," zegt Pipo. „Daar nadert hij voor z'n tweede duik! Goed kijken!"
Ja, daar komt het gierende tapijt weer aanvliegen, recht suist het op de toren met onze toeschouwers af! Mammaloe wil nèt haar ogen dichtknijpen als het geheurt: er schijnt iets niet in orde te zijn met het vliegtapijt, plotseling stopt het gegier en het gaat over in korte knallen en schorrig gehoest! Het toput zakt aan de achterkant door, krijgt dan weer een ruk naar voren, schokt als een wild paard en rimpelt als een golfstroom! Het spook op dat matje krijgt het niet gemakkelijk, ze zien in het maanlicht hoe een spartelende Oli Boeboe zich met beide handen vast moet grijpen om er niet afgeslingerd te worden, zijn benen gaan omhoog en van zijn brutale preatjes is ook niet veel meer over! „Uche-rrrronkbroem-oech-brrrr!" doet het tapijtje en „Hellep! Ik verga! Oh! Help, ik heb pech, een ongeluk! Moehoe!" roept de witte luchthuiler!
Onze vrienden beginnen opgewonden te juichen, ze zien hoe het tapijt nog vijf maal een duik neemt als een vlieger zonder staart, rakelings langs een torenspits giert — zo rakelings dat ze de kleren van Oli Boeboe horen scheuren — en dan verdwijnt hij ergens achter een blokje huizen, en het is duidelijk dat hij geen zachte landing zal maken! „Pipo," zegt Mammaloe terwijl ze haar man een zoen geeft, „bedankt voor de enige voorstelling. Het was inderdaad een zeer prettig gezicht om die gevoerlijke engerd ineens te zien veranderen in een jammerende bibber-figuur, het was heel leerzaam, ik zal morgen alles precies aan Petro vertellen!" — „Ja, meneer Popi," zegt Felicio, terwijl hij Pipo zo donkbaar op zijn schouder klopt, dat de toren ervan kraakt, „deze hier is dolblij dat het spook nu vele toontjes lager zingt en niet meer zo opspeelt! Denk je dat hij nog terugkomt?" Mammaloe zegt ook dat ze dat weten wil. „En bovendien, Pipo," zegt ze, „sta ik te popelen van nieuwsgierigheid! Hoe kon jij er nu voor zorgen dat het luchtspook zo rear ging doen! Ik heb je niet zien goolen of schieten!"
„Mammaloe," zegt Pipo, „dat ruwe geweld hoefde ik niet te gebruiken! Er zijn andere middeltjes om het benzinemotortje van zo'n oosters tapijt van streek te maken. Als je bijvoorbeeld iets in de tank doet uit dit busje!"
Mammaloe pakt het busje aan en kijkt dan nog verbaasder. „Pipo," zegt ze, „weet je wat dit is? Dit is een busje peper."
Pipo en Poef beginnen luid te schateren.
„Met peper in zijn motor kreeg dat tapijt rare niesbuien," roept Pipo. „En dan is het niet leuk om erop te zitten! Maar ik vertel jullie nog niet wie het is en wat er morgenavond gebeuren gaat! Want Poef en ik hebben plannen, heel grote plannen!"

Volgende week.

OLI BOEBOE DE TWEEDE!

WALT DISNEY'S
Pluto
Pluto vindt het verschrikkelijk, in bad te moeten oam Mickey!
Dat weet ik, jongens, maar hij heeft af en toe echt een flinke wosbeurt nodig!
Help! Door goot hij de kat von de buren weer achterna!
WAF!
WAF!
Vooruit, kom terug, Pluto!
Oejoe!!
Wacht eens, jongens, jullie hebben Pluto's hondepenning vergeten! Jullie willen toch niet dat de handenvanger hem pokt?
Maak u niet ongerust, oom Mickey! We zullen Pluto in een paar minuutjes thuis brengen, hoor!
(Puf!) Zodra we hem te pakken hebben!

Een paar straten verder is alles in orde gebracht voor de opnamen van de film „De heldhaftige handenvanger !
Dus je weet het, Rinus, in deze scène moet je hard wegrennen en de verdwaalde hand in je net vangen!
Ja, baas!
KHA FILMS
Zit de film erin?
Ja baas!
Iedereen gekleed en opgemaakt?
Ja baas!
Staan de cameramannen klaar?
Ja baas!
Maar! Dan kunnen we met de opnamen beginnen!
Nee, nog niet baas! Er is iets dat we vergeten hebben! Een hand!
Wat? Ik wil deze opnamen vóór de middag gemaakt hebben! Zorg dat er een hond komt, het kan me niet schelen wat voor een!
Ja baas!
Goed baas!
Vooruit, Rinus, dat geldt ook voor jou!
(Slik!) Eh.. ja!
(Zucht!) Wat wij, sterren, allemaal niet moeten doen om het de baas naar de zin te maken!
Hé, daar! Stop jullie!
Oei! Daar komt de handenvanger, Max!

Daar heb ik je! (Oef!) Nee, toch niet!
WAF!
Gelukkig dat Pluto nog zo glibberig was van de zeep!
We kunnen beter naar huis gaan en zijn hondepenning halen, vóór we een baste krijgen.
Pluto is die kat gelukkig vergeten! Dat scheelt!
Maar de handenvanger heeft Pluto niet vergeten, Pluck!
Als we dat stukje land tussen die hauten schatten op gaan, raken we die man misschien kwijt!
Ja, da's een goed idee!
(Slik!) We kunnen niet verder!
Ha, nu heb ik je dan eindelijk te pakken!
U blijft van Pluto af!
Hé, wat spookt die vent daar uit? Dit is mijn wijk! Hij heeft hier helemaal niets te maken!
STADS HONDEN VANGER

Ga weg! We hebben u tach niets gedaan?
Als jullie een ogenblikje naar me willen luisteren, jongens, zal ik het uitleggen ..

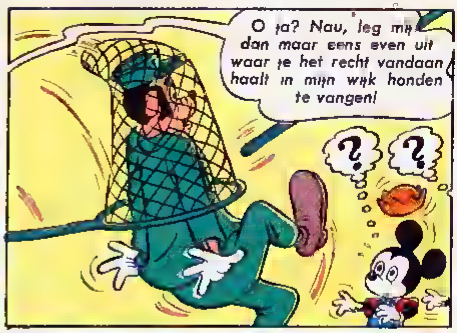
O ja? Nou, leg mij dan maar eens even uit waar je het recht vandaan haalt in mijn wijk honden te vangen!
? ?

Laat me eerst maar eens het bewijs zien dat je bij je moet hebben!
Bewijs? Welk bewijs? Bedoelt u soms mijn rijbewijs?

Haha! Wat ben jij grappig! Ik bedoel je vergunning dat je op honden zander penning mag jagen! Ik breng je naar het politiebureau! Dat lijkt me 't beste!
Laat los! Ik ben Rinus Rats, de filmster!

O ja? Dan ben ik Napalean! Dat treft! Twee beroemdheden ontmaeten elkaar!
Dit is de eerste keer dat ik een honden vanger zie appakken amdat hij geen hondenvangvergunning heeft!

Maar nu gaan we meteen naar huis om Pluto's penning te halen voor we nag meer moeilijkheden krijgen!

We hebben geen enkele hand kunnen vinden!
Dat geeft niet! Daar komt toevallig net een hand aan die er uitziet als een geboren filmster!
Ze maken hier een film!

Zeg, jongens, hoe zouden jullie het vinden als ik jullie hond gebruik in een opname? Dan krijgen jullie vijfentwintig gulden van me!
Goed!
WAF!
Maar! Maar waar is Rinus Rats nu, onze ster?
Is hij er niet, baas?
Wat?! De grote Rinus Rats?
Ja, hij was verkleed als handenvanger en had een net bij zich! Weten jullie soms waar hij is?
Ja, hij zit in de gevangenis!
De jongens vertellen alles ..
En toen nam die echte handenvanger hem mee! We hopen dat u 't niet erg vindt!
Erg? Haha, ik vind het een prachtverhaal! Dat kan een mooie gratis reclame voor onze film worden. Rinus Rats uit gevangenis bevrijd!
Smeer maar flink wat modder op zijn rug! Hij moet er voor deze opnamen heel smerig uitzien!
Daar gaat Pluto's was beurt!
Later..
En we hebben er vijfentwintig gulden voor gekregen!
Nou, dat is het opnieuw baden van Pluto wel waard!
Help! Hij gaat er weer vandoor!
WAF!
WAF!
WAF!
Maar wat waar is, is waar, Pluto gaat elke keer helder en schoon de straat op!

HEB JE DIE AL?

OPSPORING VERZOCHT

In elk van deze zinnen staat een jongensnaam verborgen Welke zijn dat?
1. Alle onderwijzers zijn morgen vrij. 2. Heb jij je pet ergens laten liggen? 3. Dat is me te bar en daarom doe ik niet meer mee.

Oplossing opsporing verzocht
1. Leo. 2. Peter
3. Barend

dijtjes en datjes van Donald Duck

HET dier dat op deze postzegel recht op je af komt vliegen, is een vleermuis Tegen het vallen van de avond komt hij uit zijn schuilplaats en gaat op zoek naar voedsel (insekten). Het wonderlijke is dat vleermuizen een soort radar aan boord schijnen te hebben Ondanks de nachtelijke duisternis vliegen ze nergens tegen op. In tegenstelling tot bijvoorbeeld een vogel of een vliegend insekt, zal 't een vleermuis dan ook niet overkomen dat hij tegen een ruit opvliegt. Zelfs het kleinste voorwerp neemt hij waar De vleermuis op deze postzegel van Oost-Duitsland (een uit een serie van 4, verschenen in februari 1962) is de zogenaamde grootoorvleermuis. Hij heeft bijzonder grote oren; deze zijn bijna net zo groot als zijn gehele lichaam Stel je eens een mens voor met oren van naar verhouding gelijke afmetingen Ook in ons land komt deze grootoorvleermuis voor. Met staart en al is zijn lengte 10 cm, van de ene naar de andere vleugeltop gemeten: 25 cm.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

ZOMERBLOEM

Om een boterham tot een prachtige zomerbloem om te toveren, heb je

nodig een plakje boterhamworst, een half hard gekookt ei, een halve tomaat, een schijfje zure augurk en een beetje mayonaise uit een tube
Smeer de boterham met boter of margarine en leg er het plakje worst op. De halve tomaat en het halve ei snijd je in partjes (op de wijze als je een sinaasappel in partjes verdeelt) Je schikt deze partjes nu om en om (ei en tomaat) in de rondte op 't plakje boterhamworst In het midden komt een klein plakje van een zure augurk en hier bovenop een toefje mayonaise

ONS ZIEKENLIJSTJE

Eddy Tuxapens is 8 jaar en al een hele tijd ziek Hij spaart ansichtkaarten. Wie maakt de tijd voor hem wat korter? Zijn adres is Zeehospitium „St Jozef", 's-Gravenzandseweg 28, Hoek van Holland
Frits Wessels en zijn zusje liggen ook al een tijd in het sanatorium Sturen jullie hun eens een kaartje? Hun adres is Kinderafdeling Sanatorium „Berg en Bosch", Bilthoven.
Klena Oomen is 13 jaar en zij is dol op filmsterrenfoto's. Het doet er niet toe welke filmster. Haar adres is Zijdewindestraat 13B, Rotterdam.
Harm Heezen ligt al een hele tijd in het gips Hij is 7 jaar, en jullie kunnen hem heel blij maken met post Zijn adres is Sinderenseweg 5, Sinderen

✳ ✳ AAP TE GAST ✳ ✳

De dames en heren in een deftig restaurant van een vrij grote stad in Frankrijk keken wel even vreemd op toen de deur openging en... een pracht van een chimpansee naar binnen kwam stappen
Het dier gedroeg zich werkelijk heel netjes Hij installeerde zich aan een van de tafeltjes en knoopte zich een kraakhelder servet om de nek Toen deed hij een greep in de fruitschaal en begon heel genoeglijk een heerlijke banaan op te peuzelen De directeur van de zetgelegenheid wist zich geen raad Hij durfde het dier niet te naderen Ook geen van zijn obers bleek bereid een poging te wagen het dier uit het restaurant te verwijderen
Gelukkig kwam spoedig de baas van de aap opdagen
Het dier bleek uit een circus ontsnapt te zijn

MARIJN BIJ DE LORREDRAAIERS

Nadat Maryn de By als leerling-chirurgyn heeft aangemonsterd by de kaper Reynng, op een onbekende kust gevangen is genomen, en maanden lang slaaf is geweest, wordt hy vrygekocht door de lorredraaier-smokkelaar Jacob Pietersz. Of hy wil of niet: hy moet mee, slaven inkopen in Afrika. Niets weet hy van wat er thuis gebeurt op de plantage Sint Joris, waar zyn zusjes Aletta en Oeba wonen en hun slavinnetje Knikkertje. Dat Knikkertje voor straf uit het huis is verbannen en dat Oeba van hem, Maryn, hulp verwacht, weet Maryn gelukkig ook niet

12- CHIRURGIJN BIJ DE SLAVEN

AFRIKA! Marijn klemde zijn handen om de verschansing van de Olinda. Ineens kon het hem niets meer schelen dat de bemanning hem al die tijd links had laten liggen, omdat ze hem een groentje vonden. Hier was een vreemd land. Hier zou hij bewijzen wat hij als leerling-chirurgijn waard was.

Ze lagen nauwelijks voor anker of een paar kleine kano's, geroeid door negers, waren al langszij. De slavenkoopman hees zich handig aan boord en verdween met de lorredraaier in diens kajuit. Toen ze er na een uurtje weer uit kwamen, moest Marijn met hen mee naar de wal in de landingsboot. Tegelijk met hen werd er een andere boot naar de verlaten kust geroeid, volgeladen met goederen uit het ruim van de Olinda.

„Zijn dat de ruilgoederen?" vroeg Marijn aan Jacob Pietersz.

„Nee, dat is alleen nog maar de belasting die we moeten betalen, en wat geschenken," legde de lorredraaier uit. „We moeten eerst de alkaide, het hoofd van dit nest, tot onze vriend maken, met een paar staven ijzer en wijn en bier. De vaten drank zijn voor zijn koning. In ruil krijgen wij een paar man als tolk, een stelletje boodschappers, die naar goud, ivoor en slaven voor ons moeten uitkijken, en onze boodschappen van en naar het schip moeten overbrengen. En dan komt er nog een ploeg helpers, die met onze boten heen en weer roeit, hout voor ons kapt, water voor ons

Geschreven door

MIEP DIEKMANN

haalt en voedsel. Op die manier kan ik mijn eigen mensen sparen voor de beestachtige hitte hier en de verraderlijke dempen."

Veel zag Marijn niet op de verlaten landpunt terwijl de lorredraaier in een klein loodsje alles regelde voor de overdracht van de goederen; behalve een paar lage gebouwen in de verte, alleen een afdakje waaronder boten opgeslagen lagen. En verder was er alleen het drukke heen en weer varen van bootjes met zwarte figuren.

„Saai," dacht Marijn teleurgesteld.

In de paar dagen dat ze bleven liggen, moest iedereen hard werken om de aangegroeide bodem van de Olinda schoon te maken, zodat ze snel vaart konden zetten als ze door vreemde schepen achterna gezeten zouden worden.

Nadat ze de rivier afgezakt waren, werd alles klaar gemaakt voor het inladen van de slaven. De planken, waarop ze in de ruimen moesten liggen, vaten om uit te drinken en de tonnen voor het doen van de behoeften werden klaargezet.

Daarna werd er op dek tussen de gestreken zeilen en de masten Het Huis gebouwd, van latten en fijngeweven doek. Toen ze zwetend van de vreselijke hitte hun karwei bekeken, zei de stuurman tevreden: „Dat weert de zon en regen. En laten we hopen dat de slaven geen kans zien er doorheen te springen."

Ze kregen amper tijd om te eten eerst moest het afdak van boomstammetjes en bladeren op de wal klaar zijn, waar de aangevoerde slaven voorlopig moesten worden ondergebracht.

Nog diezelfde middag kwam de eerste groep. Uitgeputte, vervuilde mannen en vrouwen, kinderen, zuigelingen zelfs.

Met zijn nagels in zijn handpalmen stond Marijn toe te kijken hoe ze door de zwarte helpers van de koopman naar het afdak werden gedreven.

Naast zich hoorde hij ineens een droge kuch. Toen hij omkeek zag hij een van de scheepsjongens, Pieter.

„Mij moeten ze niet vertellen, dat dat gevangenen zijn van een of andere pias," zei hij mompelend.

„Maar er worden toch alleen maar gevangenen door de stamhoofden als slaven verkocht?" vroeg Marijn.

„Ja, jij hebt nou net een gezicht om nog in verhaaltjes te geloven!" antwoordde Pieter honend. „Kijk strèks maar eens goed of ze verwondingen hebben van de strijd."

„Hmmm!" kuchte Marijn schaapachtig. Dit was de zoveelste keer dat hij een figuur sloeg.

Maar Pieter, die in zijn hart tegen de geleerde Marijn opzag en het niet goed hebben kon dat hij door iedereen gemeden werd, vertelde verder. „Weet jij dan echt niet hoe die brave kooplui hier aan hun levende waar komen? Ze stropen gewoon de streek af, roven de mensen weg bij het werk of in hun dorpen. En als een dorp te sterk is, steken ze het zaakje in brand. Wie niet verbranden wil, moet wel te voorschijn komen. Wat die kerels niet kunnen gebruiken, wat te oud of ziek is, wordt zonder meer afgemaakt."

„Nee!" zei Marijn geschrokken. Pieter loog!

„Dan geloof je het niet," antwoordde Pieter gekrenkt. „Maar ik ben niet zo'n groentje als jij." Beledigd draaide hij zich om.

Met een droge keel en kloppend hart volgde Marijn de lorredraaier, die hem gewenkt had. De slaven waren onder het afdak.

Trots sloeg de koopman zich op de borst en zei: „Voor iedere geverfde haar die u op de slaven vindt, geef ik u een klomp goud".

„Bedrieger!" mompelde Jacob Pietersz, en terwijl hij hem een slechtige lap met een sterkruikend goedje gaf, beval hij Marijn: „Wrijf ze hier ellemaal mee over hun haar, behalve de kinderen. Niet geverfd, jawel! Ik zal die kerel geloven! Dat is het eerste wat ze doen om van een oude slaaf een jonge te maken!"

„Maar ze komen zo van het binnenland naar de kust. Misschien hebben ze een dag of tien gelopen, meer niet," riep de koopman beledigd.

„Tien dagen lopen door die wildernis

Met illustraties van

HANS KRESSE

met die uitgeputte lichamen," dacht Marijn verontwaardigd
Met een stevige haal wreef hij de doek over het haar van de slaaf die voor hem stond. Hij voelde hoe de man ineenkromp. „Het doet geen pijn!" wilde Marijn zeggen, maar de man zou hem immers niet verstaan?
„Hij weet niet wat er met hem gebeurt, en dat is juist het ergste," bedacht Marijn. Hij bekeek de doek. Geen vlekken. Geen geverfd haar. Nu de volgende.
Hij schrok toen hij een schreeuw hoorde. Op het eind van de rij had de lorredraaier met een klein instrumentje de mond van een koppige slaaf geopend, om te zien of de man al zijn tanden nog had.
„Fijne manieren!" foeterde Marijn in zichzelf. Maar die opmerking kon hij beter voor zich houden.
Nu het ogenonderzoek. Staar en parelen op de ogen kon Marijn niet ontdekken, maar er waren andere oogziektes, waarbij het oog gezond leek.
Dat onderzoek alleen, ze zouden schrikken.
„Opschieten daar!" riep de lorredraaier.
Marijn kookte een slaaf uit die er ult zag of hij tegen een stootje kon. Hij deed of hij met zijn ene vinger in het oog van de man wilde prikken. Verschrikt deinsde die achteruit.
„Dat oog is dus goed, want hij kon het zien. Nu het andere oog nog," mompelde Marijn in zichzelf.
Zo deed hij met allemaal. Maar toen hij aan de kleine jongens en meisjes toekwam, en aan de vrouwen, keek hij eerst snel om. De loredraaier lette niet op hem.
„Dan wordt ie maar beduveld," dacht Marijn opstandig, en hij liet het onderzoek achterwege. Wel keek hij voor de vorm in ieder paar ogen. En de angst en de wanhoop daarin, maakten hem zo misselijk, zo vies van zichzelf, dat hij maar één ding kon doen: zich afsluiten voor alles wat er om hem heen gebeurde.
Hij raakte afgestompt voor het gekerm en gehuil.
Nog uren was hij ingespannen bezig om de slaven te onderzoeken op verlammingen, te smalle borsten, slappe ruggespieren. De lessen die heelmeester Schagen er bij hem had ingestampt, maakten dat hij zich voelde of hij dit werk zijn hele leven al gedaan had.

En iedere dag kwamen er nieuwe slaven, en iedere dag leek op de vorige. Marijn voelde zich gebroken door het harde werken in de moordende hitte. Alles ging langs hem heen, alleen zijn eigen werk bestond voor hem. Op de dag van de verkoop werd iedereen opgetrommeld door een jongen die op een groot blik sloeg. „Wat gebeurt er met de zieken en zwakken?" vroeg Marijn aan de koopman.
Die haalde met een listig lachje zijn schouders op. Op deze jonge leerling-chirurgijn met zijn scherpe blik, had hij het niet begrepen.
Het loven en bieden begon, het overbrengen van de ruilgoederen.
Maar het brandmerk liet de lorredraaier achterwege, omdat hij niet in opdracht van een Compagnie voer.
De koopman bekeek mompelend een paar balen katoen.
„Geen valse vouwen," merkte de lorredraaier beleefd op.
De waarde van katoen werd bepaald door het aantal vouwen, waarin een lap was opgerold. Hoe meer vouwen, des te groter de waarde. Maar de koopman kende het trucje van de valse vouwen.
Toen de ijzeren staven, de kralen en schelpen van hand tot hand waren gegaan en Marijn een vracht geweren in het oog kreeg, stootte hij de lorredraaier aan. „Bent u niet bang dat ze die dingen op een dag tegen ons zullen gebruiken?"
Want eens moest de dag komen, dat de mensen uit dit land die onwaardige handel in hun lichamen niet meer zouden nemen.
De lorredraaier lachte. „Ik ben wel goed, maar niet gek. Die dingen geven alleen maar een harde knal en een flinke vlam. Daar is het bij de stamhoofden alleen om te doen."
„Wat gebeurt er met de slaven die u niet neemt?" vroeg Marijn nieuwsgierig. Hij had die mensen eruit moeten zoeken.
De lorredraaier lachte slim, net zoals de koopman gedaan had. „Niet neemt?" fluisterde hij zachtjes. „Moet je opletten! Weet je wat die kooplui doen als ze niet al hun slaven verkopen? Ik heb het de eerste keer hier meegemaakt dat ze het hele vrachtje in een kano zetten, en die halverwege de brede rivier gewoon omdraaiden. Heb je hier die kleine haaien gezien? Nou, de rest kun je wel raden."
Marijn voelde zich ijskoud worden al hep het rweet hem over zijn rug.
„Dat is één maar nooit meer, heb ik mezelf toen beloofd," ging de lorredraaier vertrouwelijk verder. „De koopman denkt dat ik de zieken niet wil hebben. Maar ik maak me sterk dat jij en ik die lui nog best kunnen opknappen. Vlak voor we vertrekken krijg ik ze bijna voor niets. Let op!" Het ging zoals de lorredraaier voorspeld had.
Toen alle slaven aan boord waren gebracht, zorgde Marijn met Pieter dat ze allemaal een katoenen voorschootje kregen. Want de koopman had hen op het laatste ogenblik ook nog van hun schamele kleding beroofd.
Daarna kreeg iedereen een houten bordje met een lepel om zijn nek gehangen, en de mannen nog een pijp en een zakje tabak.
„De schipper meent het wel goed," fluisterde Pieter tegen Marijn. „En hij is een meester in het stouwen van de lading. Wij hebben nooit veel doden."
Marijn hielp met Pieter de slaven naar het grootluik en het voorluik brengen. Geboeid werden ze daaronder mannetje aan mannetje op de planken geplaatst. De jongens bleven aan dek, en de vrouwen en kleine kinderen werden ongeboeid opgeborgen in de schans, een verhoging op het achterdek.
Er klonk een schot. Met ogen groot van angst doken de slaven in elkaar.
„Alleen maar schroot," fluisterde Pieter tegen Marijn. „Dat doen ze om de angst erin te jagen. Vannacht worden de ijzeren schrootkogels stiekem verwisseld voor grof zout, of erwten of gort. Als het dan nodig is, dat we op ze schieten, dan wordt de lading niet zo beschadigd. Zo denkt de schipper erover!"
Pieter grijnsde naar Marijn, maar het was niet van harte.
Het anker werd gelicht en met moeite wendde de Olinda haar steven naar zee.
Maar ze waren de monding van de rivier nog niet uit, of de uitkijk riep: „Sail ho!"
Zonder veel omhaal werden de jongens-slaven de ruimen ingejaagd.
De roostera gingen erover.
Een spaans oorlogsschip in zicht!
Toen het eerste schot werd afgevuurd, rende Marijn de campagne op. Iemand drukte hem een mes in zijn hand.
„Wie wil blijven leven, zal er voor moeten vechten!" riep Jacob Pietersz.

Wordt vervolgd

TOM POES EN DE Glazenier

Dicht bij slot Bammelstein wordt een moderne verkeersweg aangelegd. Heer Bammel is hier erg verontwaardigd over, omdat nu zijn uitzicht op het Donkere Bomen Bos bedorven wordt.

Intussen, op Bammelstein
Hoogst betreurenswaardig, dit ontsierende wegwerk. Ik kan mij voorstellen dat heer Olivier er weinig over te spreken is.
Hé! Wie is dàt?!
W-wat is HIER de bedoeling van?!
Orders van de heer des huizes.
Maar waarom? Die ruit was nog heel goed!
Ga weg! Je stoort me!
Ook goed, haar. Ik ga al. Het zal wel weer een betreurenswaardige gril van heer Olivier zijn.
Gebelgd ging Jaost naar de keuken.

Enkele minuten later...
Het is in orde. Hier is de rekening.
Zeg eens! Kunt u niet even wachten tot heer Olivier thuiskomt? IK kan niet beoordelen of uw werk inderdaad in orde is.
Maar zonder antwoord snelde de glazenier heen.
Hoogst eigenaardig. Deze ruit is precies als de vorige...
Goedendag, heer Olivier. Zojuist is hier een glazenier geweest die een geheel gave ruit verbrijzeld heeft en vervangen door 'n nieuwe. Was dit nu werkelijk de bedoeling?
Natuurlijk niet Joost!
Die glazenier is een oplichter! Hij zou me een nieuw uitzicht bezorgen en in plaats daarvan geeft hij me een doodgewone ruit! Dit neem ik niet!
ik ga de politie bellen. Een Bommel laat zich niet oplichten!
Toen viel heer Bommels oog op het nieuwe venster en...
W-wat is dat?!
... verbijsterd liet hij de telefoon vallen.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119,131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.